

kan være nogensomhelst Betænkelighed fra Thingets Side ved at gaae ind paa den foreslaaede Bestemmelse, som ikke vil skade i nogen Henseende og vil gavne i mange Andre.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. W. Nyholm: Den ærede sidste Taler har allerede besvaret det Væsentlige af, hvad jeg vilde have imøbegaaet. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) skal jeg gjøre opmærksom paa, at Grunden til, at den nu bestaaende Lovgivning indeholder en saa stærk Fristelse til Forbrudelse, netop er den Omstændighed, at Loven siger til Lyndet: Du skal have Skudsmaalsbog, Du skal modtage Skudsmaal, og Du skal fremvise dette Skudsmaal. Deri ligger Fristelsen til at forfalste Skudsmaalet, naar det er slet. Heelt anderledes er det, naar det er en frivillig Sag, om man vil tage og forevise Skudsmaalet eller ikke; da er Fristelsen meget ringere, og med den, der da forsyner sig med falsk Skudsmaal, kan man under ingen Omstændigheder have den Medlidenhed, som man kan føle med den, der under de bestaaende Forholds Tryk forfalster sin Skudsmaalsbog. Det er en Forskjel, som man ikke maa overse.

Scavenius: Efter den Tale, vi sidst har hørt, kunde jeg gjerne frasælge Ordet, men da jeg nu engang har faaet det, vil jeg dog benytte det til at motivere min Stilling og min Afstemning i denne Sag. Jeg kan ikke andet end være enig med den ærede Forslagsstiller. Jeg troer ikke, at det Skudsmaal, som Lyndet hidtil har været nødsaget til at modtage i sin Skudsmaalsbog, har nogensomhelst Betydning for Hunsbonden. En Hunsbond kan, naar et Lyende kommer for at søge Tjeneste hos ham, ad andre Veie, ligesaavel som gennem Skudsmaalsbogen, skaffe sig at vide, hvor længe Lyndet s. Ex. har tjent paa det sidste Sted eller paa flere af de sidste Steder, hvorledes det har opført sig o. s. v. Han faaer ved alene at læse Skudsmaalsbogen i Virkeligheden, som den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, aldeles intet Begreb om, hvor-

ledes Lyndet vil være i hans Tjeneste; og jeg troer derfor ikke, at man fra den Hunsbondes Standpunkt, som skal modtage et Lyende, kan anføre nogen virkelig Grund til at vedligeholde de nu gjældende Bestemmelser. Hvad den Hunsbond angaaer, hvis Tjeneste et Lyende forlader, da synes det at følge af sig selv, at han ikke skal have nogen Ret til paa en Maade at affige en vedvarende Dom over Lyndet. Man maa nemlig vel lægge Mærke til, at hvis der ikke gives Skudsmaalsbøger, saa kan den Mand, hvem Lyndet har tjent, vel give det en anbefaling eller give det det Møbsatte, hvis den nye Hunsbond kommer til ham og spørger, hvorledes Lyndet har været; men dette er Noget, som kun vil komme til at gjælde for et enkelt eller et Par enkelte Tilfælde; derimod ikke Noget, som vil komme til at staae, om jeg saa maa sige, for Lyndets Livstid. Det, der for mig er Grunden til, at jeg vil stemme for denne Lov, skjøndt jeg ikke troer, at den har en saa stor Betydning, som der er udtalt, er den Betragtning, at det forekommer mig for haardt at forbre, at et Lyende hele sit Liv igjenneim skal være nødsaget til at gaae omkring med en Skudsmaalsbog, hvori der staaer noget Ufordeelagtigt om det; thi det kan jo dog, om ogsaa det Anførte var rigtigt, da det blev skrevet, meget godt siden have forbedret sig. — Med disse saa Ord, som jeg skulde have udviklet nærmere og videre, hvis jeg ikke havde hørt det nysnævnte Foredrag af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen), skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme og endelig Vedtagelse. Jeg troer ikke, at der vil være nogen Grund til at gaae videre end Lovforslaget; Lyndet vil neppe have nogen virkelig Nytte og Gavn af, at man ophæver Hunsbondens Ret og ogsaa hans Forpligtelse til at skrive i en saadan Bog — om man kalder den Skudsmaalsbog eller ikke, er temmelig ligegyldigt — hvor længe det har tjent; thi vel kan det være en anbefaling at have tjent længe paa eet Sted, men til Lyende og Sidst er det dog ingen Skam at have tjent kort. Det er dette, at Lyndet skal være nødsaget til at fremvise, hvad der er til Skam for det, som jeg mener, at Lovgivningsmagten meget godt kan befrie det for.